

Vennaskond, Maardu mu arm

Te jge must eemale, rooside aiad,
las toredus lopsakalt lokata seal.
Mul jetagu tnavad, kivised, laiad,
sest videvik phaks ja armsaks neid peab.

Kui kallid on, Maardu, su katuste harjad,
ja tdrukud, juuksed kui helendav kard.
Su piigade ilu murelikki varjab,
kuis igatsen tagasi, Maardu mu arm, Maardu mu arm.

Nd tnavail libises seal minu tsikkel,
ja knniteel tdrukuil vrvitud suud.
Ja vilkumas tuled ning helkimas nikkel,
seal sitsin ma puiesteel, klaasil puud.

Ei tahtnud ma koju ja kestis kaua,
li thtedest sirama laotusekaar.
Kuid rockbndid laulvad me kodudest kaua,
see kajama paneb sind, Maardu mu arm, Maardu mu arm.

Kas rockige valjult, mu krvu te hli
toob tuliselt tuulehoog tumedast st.
Veel tormiga viirastub punapea pealik,
kui lehm mootorrattaga sumedast st.

Kus Maardu mu arm, mber udu ja kujud,
ma tuisates kihutan, jine ja karm.
endasse matab nahktagides kujud,
su tuultes nad elavad, Maardu mu arm, Maardu mu arm.

Mil lahkusin sealt, sellest pevi on palju,
ja vibolla tagasi sinna ei lhe.
Seal lilled ei itse, kuid tdrukud paljud
on kaunimad kui miss Estoniat ned.

Seal igav, kus sidavad luksautod haljad,
on sellel, kes avarust tunnetanud kord.
Ma armastan tdrukuid, metsikuid, paljaid,
su sgavat hmarust, Maardu mu arm, Maardu mu arm.